

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : aphancao@videotron.ca

WEB: WWW.VOVL.ORG

Số 411

ngày 25 tháng 05 năm 2003

Tờ báo hằng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Thanh Tịnh

*Thanh tịnh thanh bình qui một mối
Quán thông đời đạo tiến từ hồi
Qui y tam bảo thành tâm giải
Tiến hóa không ngừng tự giải mê*

Kính bái,

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 16/03/03 đến 22/03/03

Copyright 2003 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Minh tâm đạo đức có hữu ích gì không ?
- 2) Thực hành chữ tín có hữu ích gì không ?
- 3) Lòng tham của loài người là vô cùng tại sao ?
- 4) Ác ý thâm sâu có hữu ích gì không ?
- 5) Nhịn nhục tối đa có hữu ích gì không ?
- 6) Siêu âm là sao ?
- 7) Tâm thú sôi sục trí bất an?

<p>1) Cairns 16-03-2003 4:57am <i>Hỏi: Minh tâm đạo đức có hữu ích gì không ?</i></p> <p>Đáp: Thừa tâm đạo đức rất hữu ích cho mức tiến thân.</p> <p>Kệ: <i>Đạo đức rất hữu ích cho mức tiến Dấn thân hành pháp chuyển xuyên cần Qui nguyên giềng mối tự chuyên cần Giải quyết đường tu tự xét thân</i></p>	<p>2) Cairn 17-03-2003 3:39am <i>Hỏi: Thực hành chữ tín có hữu ích gì không ?</i></p> <p>Đáp: Thừa thực hiện chữ tín rất hữu ích cho tâm lẫn thân.</p> <p>Kệ: <i>Thực hành uy tín dễ hành tu Tự sửa tâm thân tự giải mù Quý tưởng Trời cao hành tới đích Thành tâm tự đạt hồn an du</i></p>
<p>3) Cairn 18-03-2003 5:21am <i>Hỏi: Lòng tham của loài người là vô cùng tại sao ?</i></p> <p>Đáp: Thừa lòng tham của loài người là không đáy</p> <p>Kệ: <i>Tham dâm động loạn tới vô cùng Ác ý thâm sâu chuyển tiến lâu Nhân quả Dạy người không dám rước Cùng chung xây dựng rõ đuôi đầu</i></p>	<p>4) Cairn 19-03-2003 7:38am <i>Hỏi: Ác ý thâm sâu có hữu ích gì không ?</i></p> <p>Đáp: Thừa ác ý thâm sâu đều có hại từ tâm lẫn thân.</p> <p>Kệ: <i>Ác ý thâm sâu đều tự hại Khó thông khó tiến cứ sai hoài Hại người người hại ấy gian nan Thiếu nhẫn thiếu hòa sanh tật xấu</i></p>
<p>5) Cairn 20-03-2003 7:50am. <i>Hỏi: Nhịn nhục tối đa có hữu ích gì không ?</i></p> <p>Đáp: Thừa nhịn nhục tối đa đều thắng trận.</p> <p>Kệ: <i>Nhịn nhục sáng suốt tự tiến thâm Qui nguyên thiền giác tự minh tâm Sai lầm chẳng có giải âm thâm Khai triển chính mình đạt siêu âm</i></p>	<p>6) Cairns 21 / 3 / 03 5 : 46 am <i>Hỏi : Siêu âm là sao ?</i></p> <p>Đáp :Thừa siêu âm không lời mà hiểu nguyên lý của trời đất</p> <p>Kệ : <i>Thanh tịnh minh tâm tự tiến thâm Siêu âm minh bạch giải mê lầm Trì tâm tu luyện tự minh tâm Điển giới xuyên tâm lý diệu thâm</i></p>
<p>7) Cairns 22/ 3/ 03 5 :56 am Hỏi : Tâm thúôi sục trí bất an?</p> <p>Đáp : Thân tâm bất ổn hồn không yên</p> <p>Kệ: <i>Hồn không yên tịnh vía không hiền Nguyên lý trời ban tự bực bần Thực hành không tới duyên trời độ Chơn lý sờ sờ tự bước vô</i></p>	

THƯ TỪ LAI VẮNG

S, ngày 17/03/2002

Thầy kính yêu,

Nhân dịp chị M T đi dự khóa Sống chung cùng Thầy ở Âu châu, con có vài hàng kính chúc Thầy pháp thể an khang.

Thầy kính ! Lòng con lúc nào cũng nhớ đến Thầy, càng khổ, càng nghe băng Thầy giảng con lại thấm thía lời vàng ngọc của Đấng Đại Từ Bi như Thầy. Thầy ơi, con biết phải làm sao khi nghiệp lực đang bao vây con, con vẫn biết mình tội lỗi thật nhiều, cố gắng tu học sửa mình để ngày sau còn có cơ hội gặp lại vị Cha già kính yêu.

Thầy kính ! Hôm trước đại hội con có biên thư gửi đến Thầy, sau đại hội con nhận được thư Thầy trả lời cho con, con thành thật cảm ơn Thầy. Thầy kính, con có một thằng con, năm nay 18 tuổi Giáp Tý, con rất khổ vì nó, con không biết nói sao để Thầy hiểu. Con kính mong Thầy soi sáng cho nó đi đúng đường để làm tròn bổn phận con người là con mừng rồi. Con N M biết mình không đức hạnh, chỉ mong Bề Trên soi sáng cho mẹ con con được sáng suốt đi đúng đường chánh đạo. Tiện đây con kính gửi đến Thầy ...tùy nghi Thầy xử dụng.

Thầy từ bi tha thứ cho con. Kính mong Thầy đại từ bi tha thứ cho các huynh tử muội dù vô tình hay cố ý xúc phạm đến Đức Thầy. Chúng con thiết tha mong Thầy qua Úc Châu thăm lại đàn con ngu.

Kính bái

Con,

N M

F, ngày 28/03/2002

N M,

Thầy vui nhận được thư con do M T chuyển đến đề ngày 17/03/2002 được biết con vẫn bình an và lo cho đứa con trai. Đó là nghiệp lực giúp con học nhẫn và thường xuyên niệm Phật tự giải trược và độ cho con của con bình an và sớm thức tâm. Làm một hiền mẫu rất cần sự nhịn nhục, tâm từ của con sẽ giúp đỡ cho con của con sớm thức tâm. Nó càng bất hiểu thì đời sẽ dạy cho nó một bài học thấm thía hơn. Con nên an tâm trì niệm lục tự, nó sẽ hóa giải trần tâm và dũng mãnh tu tiến, thì mọi sự sẽ được bình an.

Chúc con và gia đình vui tiến.

Quý thương,

Vĩ Kiên

Lương Sĩ Hằng

DVD / VIDEO THIÊN CA 2002 KHÍ GIỚI TÌNH THƯƠNG

“DVD / Video Thiên Ca 2002 Khí Giới Tình Thương được trực tiếp thu hình tại Houston ngày 3 tháng 11 năm 2002. Đây là một tuyệt tác tâm linh lồng trong nghệ thuật văn hóa dân tộc với những sáng tác cuối đời của cố nhạc sĩ Hoàng Thi Thơ, của các nhạc sĩ tài danh như Giao Tiên, Chí Tâm, Châu Phố, Đức Thành,

Phạm Vinh ... và với sự hòa âm tâm kỳ của nhạc sĩ Hoàng Thi Thi, được trình diễn bởi những ca sĩ nổi danh: Thanh Tuyền, Mai Lệ Huyền, Chí Tâm, Hương Lan, Ai Vân, Thanh Hà, Diễm Liên, Anh Dũng, Sơn Ca, Công Thành, Lynn, Thanh Thủy, Đức Thành, Nguyệt Lan, Linh Tuấn, Thanh Huyền, Tuấn Hùng, Lê Thành, Tú Lan. Những điệu vũ trống độc đáo chưa từng có, đặc thù của hồn quê đất Việt, được vũ sư lão thành Lưu Bình dàn dựng do gần 50 vũ sinh của hai vũ đoàn Hồng Lạc và Tiếng Nói Trẻ tại Canada hợp tác trình diễn.”

DVD / Viedo Khí Giới Tình Thương mở đầu với phần văn nghệ “... Khi ra quân xuất trận, tiếng trống thật hiên ngang, uy dũng như thúc dục, đem dũng cảm đến cho ba quân xông pha chiến trường. Tiếng trống thật tung bừng khí thế, vang rền sau những vinh quang của những chiến công lẫy lừng, chống giặc ngoại xâm. Tiếng trống là tiếng Hồn dân Việt. Hôm nay tiếng trống được thổi lên như thúc tỉnh chúng ta trân quý quê hương, tôn vinh hòa bình thế gian và đừng quên trước tiên phải tu tâm sửa tánh, an bình nội thức, bao dung gia đình, quý yêu tình người. Tiếng trống thổi lên nhắc nhở chúng ta dù xa quê hương đất Việt đến đâu, chúng ta vẫn là dân Việt, dân Việt dòng giống Lạc Hồng với bốn ngàn năm văn hiến”. Màn nhung từ từ kéo lên, những vũ công với đôi dùi trống, với đôi thanh gươm như đôi đũa Thần khi chậm khi mau, khi khoan khi nhặt, khi mạnh khi yếu diễn đạt từng hồi âm hưởng của mỗi thời không gian.

Giờng nhạc của cổ nhạc sĩ Hoàng Thi Thơ đa sắc, đa dạng được trải dài trên mấy trăm tác phẩm giá trị nghệ thuật. Một trong những tuyệt phẩm này được dàn dựng lại là Vũ Điệu Dù Hồng do vũ sư Lưu Bình đạo diễn được những nữ vũ sinh và nghệ sĩ Ái Vân trong sắc phục Thái quay tròn những chiếc dù hồng như đưa chúng ta về với miền cao nguyên đất Bắc. Độc đáo nhất là Hội Trống Làng Ta với số lượng trống khá nhiều và đủ loại nào trống đại, trống trung, trống chiêm, trống cơm, trống con, sanh tiền do tất cả vũ sinh của hai vũ đoàn Hồng Lạc, Tiếng Nói Trẻ cùng với vũ sư Lưu Bình, Anh Dũng và Ái Vân làm sống dậy một thời vàng son thanh bình của quê hương đất Việt chúng ta. Thời gian cuối đời, nhạc sĩ Hoàng Thi Thơ “ngộ” được Pháp Thiển Vô Vi đã chuyển hướng sáng tác nhạc tâm linh, phỏng tác và chuyển tác lời thơ ý đạo của Thiền sư Lương Sĩ Hằng thành những tuyệt phẩm sau cùng của Người. Phải chăng đây chính là những gì “được kết tụ tuyệt đỉnh” rồi “bùng sáng khắp nơi” của một nghệ sĩ tài danh mang “kiếp tầm nhả tơ”, nhả đến phút cuối trước khi giả từ trần thế? Là một hiền triết khi nhìn chiếc lá vàng rơi, Hoàng Thi Thơ ngẫm nghĩ đến thân phận làm người của chính mình hay của thế nhân: tất cả sinh ra, lớn lên, úa tàn, rơi rụng, nên đã ghi lại *Đời Ta Như Chiếc Lá Vàng* được giọng ca trầm buồn, xót thương nhân thế của Thanh Hà gởi đến chúng ta quỳện trong tiếng dương cầm của Hoàng Thi Thi, vĩ cầm của Trung Hải và đại hồ cầm của Chya Chi. Thiên tài, đa dạng nên Ông đã kết hợp tài tình hai thi phẩm danh tiếng *Lục Vân Tiên*, *Bồn Tình* của Nguyễn Công Trứ với *Vô Vi* của Ông thành nhạc ráp dí dỏm, một thể nhạc vui nhộn uốn éo, đong đưa hiện hành do Vũ sư Jeff Wong đạo và phụ diễn. Chúng ta không ngạc nhiên khi xem nữ quái kiệt Mai Lệ Huyền với nhạc ráp hay với nhạc giựt như *Nếu Mình Thật Tâm Tu*, nhưng với Chí Tâm, một soạn giả cải lương, một nghệ sĩ đứng hàng đầu cổ nhạc cũng xuất sắc không kém. Chí Tâm lại xuất hiện với Nguyệt Lan trong một dân ca miền Trung, xứ Huế: *Nhớ Mẹ* nhạc do Nhạc sĩ Đức Thành biên soạn từ lời thơ của Thiền sư Lương Sĩ Hằng. Tiết mục này Chí Tâm, Nguyệt Lan, Đức Thành đàn nguyệt và Bé Thành Nam đàn bầu mỗi người một vẻ thật điêu luyện.

Không giống *Tử Nha Bá Kỳ* ngày xưa đập vỡ cây đàn khi không còn tri âm, ngày nay những áng thơ, những lý đạo của Thiền sư Lương sĩ Hằng là nguồn cảm hứng tuyệt đỉnh cho nhạc sĩ Hoàng Thi Thơ viết lên những thi khúc tuyệt vời trong lúc cuối đời Ông, và cũng chính giờng nhạc của Hoàng Thi Thơ lưu lại là những con thuyền thích hợp nhất chuyên chở những lời thơ, những ý thiền, những đạo lý Vô Vi của Thiền sư Lương Sĩ Hằng đến với thế nhân. Đây là một duyên kỳ ngộ đan kết tuyệt đỉnh giữa nghệ thuật âm nhạc với nguồn đạo tâm linh. *Biết Đến Bao Giờ* được Thanh Tuyền, một ca sĩ điêu luyện, thiên tài, đơn thân, độc hành với chiếc micro trong tay nói lên những ước mong rất chân thành, đong đầy thương yêu của Thiền Sư Lương Sĩ Hằng gởi đến tất cả chúng ta. *Điệu Pháp Vô Vi* do Anh Dũng với ca đoàn Vô Vi trình diễn là một hành khúc với tiết tấu dồn dập, mạnh mẽ đôi khi nhẹ nhàng như suối chảy, nhiều lúc quây cuồng như sóng cuộn, như chúng ta đang vật lộn với cuộc sống cam go của hồng trần, như dần xuống những loạn động nội tâm trong lúc hành thiền bằng “niệm thường xuyên danh Phật A Di Đà”, “nhờ lục tự mà tiến, tìm về thực chân” Bên cạnh những thể nhạc này, quý vị sẽ chứng kiến tất cả khán giả tại hội trường cùng với Công Thành, với Lynn đã vỗ tay hoan đón

mừng Tình Xuân, một biển yêu của Trời Cao ân ban, sưởi ấm tâm hồn, mừng cuộc đời không còn tranh chấp, được hạnh ngộ pháp Thiền Vô Vi. Với Hoàng Thi Thơ, rất nhiều người ngưỡng mộ như Trần Kim tại Úc Châu đã viết lời đạo cho một nhạc khúc của Ông với tựa đề Tu Mãi Còn Tu do Diễm Liên, một tiếng hát được ái mộ nhất hiện nay, trình diễn. Diễm Liên cùng với Thanh Hà Thanh Thủy trong nhạc khúc mở đầu Khi Giới Tình Thương thật nhẹ nhàng thanh thoát.

Thiền Ca Khí Giới Tình Thương (KGTT) không phải chỉ riêng với những giọng nhạc của Hoàng Thi Thơ mà còn của những nhạc sĩ nổi danh khác như Giao Tiên với Đuốc Sáng Soi Đời được Lê Thanh trình diễn giải thích đời là gì, đạo là gì, thế nào luân hồi nghiệp chướng, thế nào sân với si, v.v... Tu Vô Vi của Phạm Vinh sáng tác do Tú Lan cùng với ca đoàn Vô Vi trong thể nhạc thánh ca giúp cho chúng ta nhận định dứt khoát Vô Vi chính là con đường tu giải thoát. Người Yêu Cô Đơn do Lương Quốc Định chuyển thơ của Thiền sư, Hương Lan trình diễn cho chúng ta biết hành giả thiền Vô Vi phải tự mình tu sửa là điểm cốt yếu đầu tiên. Sơn Ca diễn ngâm bốn câu thơ giới thiệu Tâm Mang Khí Giới Tình Thương do Phạm Vinh và Mai An chuyển nhạc được ban tam ca Thanh Thủy, Tuấn Hùng và Lê Thành trình diễn rất độc đáo. KGTT là hành trang duy nhất của Thiền sư Lương Sĩ Hằng trong suốt gần nửa thế kỷ cuộc đời du hành khắp nơi để hoằng pháp. Đức Thành, Nguyệt Lan với vũ đoàn Tiếng Nói Trẻ thật xuất sắc trong Bình Tâm, dân ca Thanh Hóa theo điệu Đi Cấy đã đem lại hội trường một khung cảnh miền quê với âm nhạc nghệ thuật dân tộc tâm linh.

Anh Dũng ngoài phần trình diễn còn là MC chính với Sơn Ca trong suốt buổi Thiền Ca KGTT. Hai MC này đã linh hoạt, hấp dẫn trong việc giới thiệu những nhạc phẩm cho khán giả dễ theo dõi còn chen kẽ kể những mẩu chuyện ngắn hài hước để kéo dài thời gian cho ban kỹ thuật thu dọn sân khấu. Những câu chuyện ngắn này đã đem lại cho khán giả mỉm cười hay những tràng pháo tay tán thưởng nhưng không giữ lại được trong DVD/ Video. Đặc biệt nhất, Anh Dũng và Sơn Ca trong y phục miền Bắc ngâm thơ, trình diễn giới thiệu tiết mục Đi Chợ Giốc được khán giả yêu cầu ngâm tiếp. Đi Chợ Giốc là một bức tranh cổ của một buổi họp chợ tại miền Bắc đất Việt được hồi sinh trong thể điệu Hát Chèo cải biên do nhạc sĩ Châu Phố biên soạn, nhạc sĩ Phạm Vinh phối trí và Vũ sư Lưu Bình đạo diễn. Đây là một hoạt cảnh sống động, một đặc thù trong làng ca nhạc cổ xưa của chúng ta. Đi Chợ Giốc cũng như Đạo Tâm là hai thể nhạc rất xưa, hiện nay rất ít nghệ sĩ ở hải ngoại có thể trình diễn xuất sắc được. Đi Chợ Giốc là một trong những tiết mục được khán giả ngợi khen, tán thưởng nhất. Công Thành và Lê Thành cũng không kém xuất sắc trong vai trò MC thay cho Anh Dũng và Sơn Ca “kẹt” ở vài tiết mục.

Một món ăn tinh thần khác không thiếu được, đó là hồ quảng, cải lương. Hồ quảng, cải lương không phải chỉ hạn hẹp với những tuồng xưa, tích cũ, mà kỳ này Chí Tâm lại viết một vở tuồng trừu tượng nhân cách hóa, đó là Bàn Tay Năm Ngón. Chí Tâm đạo mạo bao dung trong vai người anh cả Ngón Cái, Linh Tuấn Ngón Trỏ, Hương Lan Ngón Giữa, Tuấn Hùng Ngón Danh và Thanh Huyền Ngón út. Tuy năm ngón với tên khác nhau, nhiệm vụ khác nhau nhưng cùng một mẹ Nào Bộ điều khiển nên phải thương yêu và bảo vệ lẫn nhau. Với phần diễn xuất rất điêu luyện, rất tự nhiên, Năm Ngón Tay đã mời khán giả theo dõi từ từng bộ phận một trong cơ thể chúng ta về với “Lòng Mẹ bao la như biển Thái Bình” trong khí giới tình thương mà Người đã cuu mang, đã quên mình để đem lại ấm êm, an lành cho những đứa con của Người.

Buổi Thiền Ca được kết thúc với Khúc Hát Yêu Thương, nhạc của Hoàng Thi Thơ lời ca nhẹ nhàng lưu luyến giữa từ của Thiền sư Lương Sĩ Hằng do Anh Dũng và Sơn Ca cùng tất cả nghệ sĩ trình diễn. Thiền sư Lương Sĩ Hằng được mời lên sân khấu một lần nữa. Một Bó Hoa Đại Thọ với tất cả lòng tôn kính thương yêu vô vàn của mọi người được dâng lên Thiền sư trong ngày sinh nhật thứ 80 của Người. Bài ca Mừng Đại Thọ được tất cả hội trường đồng ca cùng với những lời chúc thọ an lành do Anh Dũng đại diện mọi người chuyển đạt và những tấm thiệp, những tràng pháo tay của khán giả, của Bạn Đạo Vô Vi lần lượt dâng lên.

Video Thiền Ca KGTT kỳ này phải khách quan mà nói ngoài những **nhạc phẩm giá trị tuyệt tác tâm linh trong văn học nghệ thuật âm nhạc** được viết dưới những thể điệu tiết cấu khác nhau, hòa âm thay đổi, và thêm vào phần diễn xuất điêu luyện, nhiệt tâm của tất cả nhạc sĩ, nghệ sĩ, MC, vũ sư và vũ sinh đã đem hết sở trường sở đoản của mình ra trình diễn đã làm cho Video KGTT hơn hẳn những Thiền Ca trước, nếu không muốn nói hơn vượt bậc. Về phần kỹ thuật, thiền ca năm nay nhờ đã kết hợp đúng mức ánh sáng sân khấu, âm thanh, những máy thu hình tối tân thành một hệ thống kiện toàn và người thu hình cũng điêu luyện hơn. Nhưng chỉ một

điều đáng tiếc là phần thuyết giảng và vấn đạo không thể giữ được trong DVD / Video này vì dàn máy thu âm trực trực bất ngờ, ngoài ý muốn nên âm thanh bị nhiễu loạn. Chúng tôi thành thật cáo lỗi cùng Thiền Sư Lương Sĩ Hằng, bà Bích Ngọc phu nhân Bác sĩ Vũ Ban, bà Kiều Nga phu nhân Bác sĩ Nha Khoa Trần Văn Hải và Bác sĩ Nguyễn Văn Thuận, khán giả Houston và Bạn đạo Vô Vi về sự mất mát tài liệu tu học quý giá này.

Xin được chấm dứt bài viết này với phần mở đầu của **DVD / Video Thiền Ca 2002 Khí Giới Tình Thương** là hình ảnh của Vũ sư lão thành Lưu Bình đang tập dợt cho các vũ sinh và hình ảnh của những người đang chuẩn bị cho buổi Thiền Ca. Vũ sư Lưu Bình tâm sự rằng các vũ sinh là những học sinh, sinh viên và một số đang làm việc, các em phải gọt gém thời gian để tập luyện “kể ra hơi khó khăn”. Thật ra, không những chỉ các vũ sinh gặp khó khăn thôi, mà ngay cả những người thực hiện Thiền Ca Vô Vi cũng không tránh khỏi. Thiền Ca được những người tu Thiền Vô Vi tự nguyện đóng góp. Họ đóng góp công sức, đóng góp vật chất, đóng góp tịnh tài tùy theo khả năng của từng người. Sự đóng góp này với mục đích duy nhất là được phát huy rộng lớn Pháp Thiền Vô Vi, một diệu pháp đến những ai còn đang ngập lặn trong cõi trầm phù này. Những người thực hiện Thiền Ca không phải những chuyên nghiệp làm văn nghệ, họ chỉ là những người nhiệt tâm cho đạo pháp, không vụ lợi, không tranh giành, không mách mung. Họ đã và đang âm thầm làm việc không thời gian, không không gian, không lãnh thù lao và phải tự mình tạo phương tiện đến hội trường đóng góp sức mọn của họ vào Thiền Ca. Họ phải phấn đấu vượt qua mọi khó khăn cá nhân để đạt được kết quả tốt đẹp cho đại đồng là buổi trình diễn Thiền Ca được thành công và DVD / Video được mỹ mãn. Đây chính là một món quà vô giá được gửi đến tận tay Quý vị là những người đang tầm cầu một cuộc sống an lành và như ý. Với ước mong DVD / Video KGTT là một vật trân quý của Quý Vị không những chỉ giá trị tâm linh trong nghệ thuật âm nhạc mà còn giá trị của sự đóng góp vô vụ lợi của rất nhiều người tu thiền Vô Vi. Với chính lý do này, TQH Communications đã đem những hình ảnh của hậu cảnh chuyển thành tiền cảnh. Và cũng rất mong rằng DVD / Video Vô Vi được Quý Vị phát tâm, tiếp tay gửi đến những bạn bè, thân nhân, những người đang cần xem, càng nhiều càng tốt. **Thiền Vô Vi lan rộng ngày càng lớn, khổ cảnh hồng trần ngày lại ngày thu nhỏ dần.** Mong thay! Mong thay!

VoVi Multimedia Communication trân trọng giới thiệu và kính mời.

Chân thành cảm tạ sự chiếu cố cao quý của Quý Vị

Thông Báo của Hội Ái Hữu Vô Vi Dallas & Vô Vi Multimedia Communication

vv: Danh sách bạn đạo Phát hành CD ấn tống THỰC HÀNH TƯ CỨU 1 trong buổi ra mắt video thiền ca tại California 2003

Hội Vô Vi Dallas & Multimedia Communication chân thành cảm tạ sự nhiệt thành đóng góp phương tiện tài lực và kỹ thuật của tất cả quý bạn đạo California USA, nhất là quý anh chị của Hội Ái Hữu VôVi Bắc California và Hội Ái Hữu VôVi Nam California trong việc thực hiện và ấn tống CD giới thiệu VôVi đến những người muốn tìm hiểu về thiền.

CD ấn tống này gồm những câu hỏi và vấn đáp căn bản về VôVi, kèm theo một tập chỉ dẫn thực hành trong sáu tháng đầu, sẽ được phát hành trong dịp ra mắt video thiền ca tại vùng Bắc và Nam California vào cuối tháng 5 năm 2003:

Sau đây là danh sách mới của các bạn đạo mà chúng tôi vừa nhận được, tiếp theo danh sách được đăng trên TBPTDN tuần vừa rồi:

Nguyễn Tao, San Diego : 150\$

Bạn đạo t/d Belgium : 306\$

La Kim, England : 400\$

Xin các bạn đạo ở xa gần vui lòng liên lạc với địa chỉ sau để cho biết nhu cầu CD tại các địa phương, để chúng tôi có thể tìm cách trao CD đến tận nơi cần thiết.

Mọi liên lạc xin nhắn gửi qua e-mail của www.voviweb.org (là mạng lưới sinh hoạt dành cho nội bộ VôVi).

Đây là một khích lệ lớn lao đối với chúng tôi, Hội Vô Vi Dallas & Vô Vi Multimedia Communication luôn mong được sự hưởng ứng ủng hộ của quý vị dành cho những CD ấn tống sẽ phát hành. Mến chúc quý vị và gia đình hưởng được nhiều sự ban chiếu của Bề Trên.

Hội Vô Vi Dallas & Vô Vi Multimedia Communication kính bái.

THƠ

Sương Lam

Sương lam chiều nắng phai
Thấy Mây trời xa bay
Thung-lũng đời giấc-ngộ
Muốn thành Mây trắng bay...

Có một chiều kia lúc nắng mờ
Sương lam khoe với ánh sao thưa :
Trần-gian thơ-mộng nhờ sương giáng
Tô-điểm sơn-hà những nét Thơ !

Sao hỡi ! biết chẳng danh tiếng Sương :
Trần-gian họa-sĩ đã nhờ Sương
Vẽ nên tranh-ảnh đầy thơ-mộng ;
Cảnh-vật nhờ Sương đẹp khác thường !

Ánh Sao nghe nói lại buồn thêm :
Sương có biết đâu những nỗi-niềm
Khi giáng trần-ai tô-điểm cảnh
Cho người tưởng-lăm đứng khen xem !

Sương biết đâu tiền tình lợi danh
Chỉ làm ô-nhiễm tánh trong-lành
Khiến Sương nặng-trịu bao nhiêu nỗi
Vượng-víu thế-trần mãi chẳng thanh !

Rồi khi Sương thấy áng Mây trời
Thanh-thoát muôn đời nhẹ nổi trôi
Sương nghĩ : Vì sao mình vượng-víu
Trên cành hoa lá thế-gian thôi ?

Sương hỏi Mây trời cánh gió mang :

Nhờ đâu Mây trắng sống thanh-thang
Phiêu-bồng muôn hướng thông-dong quá
Khác hẳn Sương mờ cõi thế-gian ?

Sương biết vì đâu vương nghiệp chẳng ?
Để Mây trời nói Sương hay rằng :
Vì Sương nặng-trịu bao ô-nhiễm
Hỡi Nước thẳng-hoa rất khó-khăn !

Còn Mây trời nhẹ dễ phiêu-bồng
Vì đã thẳng-hoa từ Nước trong,
Thanh-lọc bao phen đời chuyển-biến
Từ sông biển tới ánh-dương hồng !

Sương nghe thức-giác hỏi Mây trời :
Sương phải làm sao mới thanh-thời ?
Mây đáp : Sương lam về đỉnh Núi
Nắng mai quang-chiếu thoát xa đời ;

Sương được thẳng-hoa siêu-xuất rồi
Thành Mây trắng nhẹ nổi bay trôi,
Sẽ không vượng-víu bao ô-nhiễm
Mà nhẹ phiêu-bồng mãi chẳng thôi !

Mây với Sương chung một bước đường,
Cùng chung Nguồn-Cội lý Âm-Dương ;
Khác nhau chỉ bởi duyên trần-thế,
Tạm cảnh vô-thường Mây khác Sương !

Từ lúc Sương về đỉnh Núi nào,

Xa vùng thung-lũng sống thanh-cao,
Thăng-hoa trong Nắng mai ban chiếu
Sương hóa thành Mây thỏa ước-ao !

Toulouse, 12-02-1998,

Kính bút,

Trịnh-Quang-Thắng.

Thanh Trụ

Thưởng thức mình văn điển tâm đài
Thanh kinh thánh ngữ triết vọng khai
Nhắc nhở thâm tu thiền giải thoát
Cùng chung vạn hữu đến Như lai

Đang học mê chấp đúng sai
Biết mình có lỗi lai rai thử thiền
Pháp môn nào cũng tùy duyên
Hành thông tự đạt sáng liên chánh tông
Tịnh thiền đều phải tỉnh không
Tươi cười vui vẻ mặt hồng hân nhiên
Tánh linh an lạc cử kiêng
Muốn về bến giác tu hiền nhẹ đi
Đạo đời mở rộng khoa thi
Thuận thiên ích lợi tức thì dày công
Những điều quáng xét ngoài trong
Điển tâm sáng tỏ ý tông thiên cơ
Ni châu rỏ nét điểm tô
Tự tin hưởng thượng cam lồ dưỡng sinh
Di Đà trụ đánh tâm tỉnh
Đường tơ kẻ tóc cứu mình thông dong
Ngân hà minh tức thật lòng
Hạ nguôn ngộ pháp thương mong Phật Trời
Suối đạo viển thức thiện khơi
Hòa tan không giới triết lời tạc ghi
Xem qua ổn định thực thi
Hành trình chánh pháp lực tri tiến hoài
04/26/03 Nguyễn Quang Vinh
Kính bái

====

Ngậm ngùi.

Con muốn ôm Thầy khóc cho vơi
Trần gian một cảnh khổ tới bởi
Loài người cùng giết nhau không chán
Nợ máu trả vay thấy rồi nùi

Con muốn ôm Thầy khóc cho vơi
Nhưng thôi con cũng đã chán rồi
Cho dù nay cứ mai vẫn cứ
Tranh danh đoạt lợi vẫn chẳng thấy tòi.

Con muốn ôm Thầy khóc cho vơi
Lòng con đau xót dạ bởi bởi
Người đời vẫn cứ như rình rập
Chờ nước đục lẹ tay bỏ cái môi.

Con muốn ôm Thầy khóc cho vơi
Nhưng thôi con đành phải ngậm ngùi
Nhìn người gần đất xa trời đó
Tu mệnh tu môi dạ thối hôi.

Con muốn ôm Thầy khóc cho vơi
Nhìn ai kia, chẳng nói nên lời
Tay viết miệng khua thùng trống rỗng
Tâm nhớ dạ thối tướng Cha.. .Tôi.

Con muốn ôm thầy khóc cho vơi
Con thật là thương nhớ lắm Thầy ơi
Sợ miệng đời thường ganh với tị
Thấy con nhớ Thầy con, họ chán đời. . .

Los Angeles, 05-18-03.

Đoàn Mộng Điệp.

Kính bút.

NIỀM THƯƠNG NỖI NHỚ I

Ta có bao giờ thương chính ta,
Khi lòng mãi luyến chuyện phù hoa?
Nhiễm trần quanh quẩn đường danh lợi,
Mê Đạo lạc lầm chịu xót xa.
Một kiếp nhân sinh nhiều nỗi khổ,
Nửa đời tu học Đạo còn xa.
Đường về quê cũ chân nghe mỗi,
Cô độc viển hành ta với ta.

THIÊN ĐĂNG

(T/Đ. Phu Nhuận, VN)

NIỀM THƯƠNG NỖI NHỚ II

Tu học siêng hành tự sửa ta,
Vun bồi hạnh đức để thăng hoa.
Xa rời nội thức thêm buồn tủi,
Hưởng ngoại tâm càng vương xót xa.

Mê luyện dục tình, đời đọa lạc,
Đua đòi danh lợi, Đạo lìa xa.
Đường tu bền chí chuyên cần luyện,
Góp nhặt Điển Lành ta cứu ta.

THIÊN ĐĂNG
(T/Đ. Phú Nhuận, VN)

Thông báo Hội Ái Hữu Vô Vi Bắc California

Sau buổi bầu cử ngày 27 tháng 4 năm 2003 tổ chức tại San Jose, California, xin thông báo cùng quý bạn đạo Tân Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Vô Vi Bắc California cho nhiệm kỳ 2003-2005 gồm những bạn đạo sau đây:

Hội Trưởng: Nguyễn Xuân-Mai
Phó Hội Trưởng Ngoại-Vụ: Tôn Nữ Lương Thu
Phó Hội Trưởng Nội-Vụ: Nguyễn Như Hoàng
Tổng Thư Ký: Vũ Tuyết Tiên
Thủ Quỹ: Võ Hồng Tâm

Kính thư,
HAHVBC

BẠN ĐẠO VIẾT

Orange city, ngày 21, tháng 5 năm 2003.

THƯỢNG KÍNH VÔ VI THIÊN ĐƯỜNG THANH MAI TẠI LAS VEGAS.

Được tin Thầy từ Hawaii đến Las Vegas. Thành phố Las Vegas là Thành phố cờ bạc và giải trí Quốc Tế. Tọa trên sa mạc, nhiều khách sạn cao tầng, xa hoa lộng lẫy, ánh sáng muôn màu, trang trí tân kỳ. Mỗi khách sạn là một kiểu mẫu riêng, trang trí khác nhau. Phục vụ ân cần lịch sự, đánh bạc 24/24 rất an ninh. Thường có những màn trình diễn Quốc Tế độc đáo, không bao giờ dứt. Hàng năm vài chục triệu du khách trên nước Mỹ và Thế Giới tới, vui chơi và đánh bạc. **VÔ VI** là: *Phương pháp Thiên Thực Hành Đời Đạo Song Tu*. Rất cần va chạm thực tế với Đời để *Quán Thông*. Cho nên Thầy đã cho tổ chức tại nơi này mấy kỳ ĐẠI HỘI để các Bạn Đạo tự do học hỏi rèn luyện kinh nghiệm **Động Tĩnh, Thanh Trược** trong thực chất của người **TU THIÊN**, *Có bạn dự một Kỳ là Quán Thông, có bạn dự vài kỳ mới Quán Thông, có bạn vẫn chuta vượt qua*. Chúng tôi lên đường gặp Thầy. Mục đích của tôi là: Trình lên Thầy bài viết (*Một sự cứu độ kỳ diệu đã cứu sống con gái tôi*). Chuyến xe VAN chúng tôi khởi hành khoảng 7:30 chiều 16/5/03 gồm 5 người, anh Thái (lái xe) cô Bê, anh Quách Minh (Vợ là Khang đã đi từ hôm trước), anh Trí và tôi. Đến Las Vegas, tìm khách sạn và theo sau xe anh chị Thanh&Hòa đưa Thầy đến ngụ tại nhà Ô.B. Hậu ?, khoảng hơn 12 giờ khuya. Chúng tôi chỉ kịp chào Thầy. Cô Bê ở lại với Thầy, còn chúng tôi hàn huyên với anh chị Thanh&Hòa. Ghé nhà anh chị Thành thăm hỏi, chị vắng nhà. Gần 2 giờ sáng mới tới Thiên Đường THANH MAI. Nhà cô còn mới, hơn 3 tuổi, gồm 3 phòng ngủ, phòng bếp, phòng khách và phòng family đều rộng. Trang hoàng lịch sự, trên tường treo mấy hình Thầy TÁM và một kính Vô Vi lớn. Cô Thanh Mai là một cô gái trẻ đẹp, có

nhiều tài nghệ ca hát, ngâm thơ, vọng cổ, luôn luôn vui cười với mọi người và đã TU THIỀN từ lâu. Đại Hội hàng năm thường có mặt trên sân khấu giúp vui. Công quả rất nhiều. Sáng 17/5/03 chúng tôi đến nhà anh chị Sang&Hoa cùng với anh chị Thanh&Hòa chuyện trò vui vẻ. Theo chương trình thì buổi chiều đi tắm với Thầy. Tối xem trình diễn Ảo Thuật Gia Davis Copperfield tại Hollywood Theatre Presents, MGM GRAND. Cô Bê, cô INTRA? anh Ngẫu, Minh, Thái và anh chị Thanh&Hòa được Thầy thưởng vé coi Ảo Thuật . Chúng tôi hơn 10 người đi tắm với Thầy. Dưới hồ, Thầy bơi nhiều vòng không mệt, sức khỏe rất tốt. Thầy nói với tôi là : Con gái tôi phải ăn uống dưỡng sinh giữ gìn sức khỏe. Thầy cũng có cháu gái mới thay GAN. Sau đó Thầy dùng cơm chiều . Chúng tôi hẹn 7:30 PM cùng Thầy xem trình diễn Ảo Thuật. Davis thường tung các đĩa giấy hay quả bóng ra các hàng ghế . Ai lượm được, thì lên sân khấu thử nghiệm. Các màn biến hóa như : Người nằm dưới bửng sắt, phủ vải lên, gỡ vải ra, thì người đã nằm trên bửng sắt. Mấy người ôm cột trụ, gỡ vải ra là có chiếc xe hơi . Hơn 10 người ngồi trên ghế, lột vải ra thì mọi người biến mất và thấy họ đứng bên kia. Biến người từ trong hội trường qua bờ biển Thái Lan rồi trở về. Đọc chữ, và số trước rồi mở các ổ khóa trong hộp sắt thì các con số và 1 chữ giống nhau v.v..Chúng tôi được hưởng trọn vẹn cuộc vui chơi với Thầy.

Sáng Chủ Nhật 18/5/03, Thiền Đường có hơn 50 Bạn Đạo hiện diện tới như : Anh chị Minh&Khang, Thái, Trí, Hoa,Long, Phùng, Thắng, Tùng, gia đình bà Tảo, gia đình bà Thủy, anh chị Lý Vĩnh, Xuân Mai chị Nhi, anh chị Tô Trường Xuân, anh chị Mai&Hòa và con trai. Các Bạn Đạo Địa Phương như : Chị Nở, anh chị Sang&Hoa, anh chị Thành&Hương và nhiều vị khác tôi không biết tên, xin thứ lỗi. Có cô gặp Thầy năm 1983 tại Texas, đã nhờ Thầy cho thuốc, nay gặp lại. Hơn 10:00AM Thầy cùng cô Bê, INTRA anh Ngẫu, Thanh&Hòa tiến vào Thiền Đường, thì tất cả Bạn Đạo đứng lên chào Thầy. Sau khi mọi người an tọa. Cô chủ Thiền Đường với giảng e then giới thiệu các bạn Đạo và Thượng Kính Vô Vi. *Xin phép Thầy cho chọn ngày thường trong tuần chung thiền. Vì ngày Chủ Nhật phần đông các bạn đi làm. Được Thầy chấp thuận.* Có bạn hỏi : *Thượng Kính Vô Vi mà không có Thầy thì làm sao?* Thầy trả lời: *Hãy liên lạc với Xuân Mai hay Phan Cao Thăng thì biết Thầy đang ở đâu, gọi điện thoại thì Thầy chứng minh cho.* Anh Long hỏi Thầy: *Thiền trước, rồi học Tuần Báo Phát Triển Điện Năng sau, được không?* Thầy trả lời: *Nên học trước, để phát triển Trí Tâm. Bên Trên Quang Chiếu thì sẽ thông suốt. Sau này nói năng tự tin hơn.* Chị Hoa phát biểu: *Giàu có mà làm gì? Sinh ra tật xấu, chị sợ cõi Trần này, muốn dứt khoát để tu v.v..* Anh Sang (Chồng chị) xúc động khóc. Anh Lý Vĩnh cất ngang xin chị ngừng lại, vì không đủ giờ. Anh Thắng hỏi về *Pháp Luân Thường chuyển* ?Thầy trả lời: *Hít vô từ từ bao nhiêu thì thở ra từ từ bay nhiều, không nhanh, không chậm.* Thầy khen chị Mai viết bài tường thuật về Úc Châu rất hay. Anh Bình Kiệt sẽ đăng vào Đặc San Vô Vi. Thầy nói: Thầy ở Úc Châu trồng cây. Một bà biểu Thầy trái sầu riêng chín cây. Hàng ngày Thầy tắm biển. Dân chúng rất hiền hòa. Chị Mai nói: Nhiều người hỏi ? Tại sao Thầy hay đánh bài? Chị trả lời: Thầy đánh bài, là Thầy độ các Bạn Đạo, độ các vong hồn quanh đó và độ cho chị được Quán Thông. Như chúng ta đã biết là: **CHÂN LÝ** học hỏi tới vô cùng. Tuy rằng: Thầy đang dạy chúng ta từ bỏ **Trước tiến tới Thanh**. Riêng **Thầy đang học hỏi tiến hóa từ Thanh đến Cực Thanh, Cực Tịnh, Toàn Tri, Toàn Giác**. Sau cùng hiệp nhất với **THƯỢNG ĐẾ**. Cho nên Thầy đang học nhiệm cả **Thanh lẫn Trước, làm cả Xấu lẫn Tốt trong mình triết VÔ LƯỢNG, không thể nghĩ bàn** . Thầy cùng các Bạn Đạo Thiền và chứng minh Kính Vô Vi cho Thiền Đường THANH MAI. Sau cùng Thầy và các bạn dùng cơm trưa. Chúng tôi chào Thầy và các Bạn Đạo. Ra về còn 4 người,(cô Bê ở lại) khoảng 1:00PM. Vì xe mượn, bị mòn thắng. Về tới nơi an toàn. Chúng tôi còn dùng cơm chay buổi chiều và vui vẻ chia tay .

Nam Mô A Di Đà Phật. Vạn Vật Thái Bình,

Hoàng V Hoa

=====

La Plume Magique.

Deux petits canetons s'en allèrent à Amphion, pour trouver la plume magique qui les ferait grandir ... selon une vieille histoire.

Ils traversèrent terre, lac et montagne et arrivèrent sans encombre, au lieu-dit le « Sénaillet », où le trésor devait se trouver.

La légende raconte même, que, là-bas, ce lieu serait habité par le Suprême et Vénéré Grand Canard Blanc, aux plumes consacrées de Lumière d'Or. On dit même, que son Amour est si grand, qu'il suffit de penser à Lui, pour que, d'un seul battement d'aile, Il vous transporte, vous transcende jusqu'à Lui, au Paradis. Mais serait-Il là ? Le verrions-nous ? Aurions-nous encore de la chance, cette bonne fortune et cette gloire ?

Nos deux petits canetons arrivèrent enfin. Bizarre ! Les portes du lieu étaient grandes ouvertes. Ils s'avancèrent un peu méfiant, restèrent sur leur garde et passèrent tout de même le seuil. Ils furent saisis d'un sentiment étrange. Cependant, ils n'étaient pas effrayés, bien au contraire. Mais qui sait ? Ils s'avancèrent courageusement et, oh ! merveille, un pavillon de cristal se dressait devant leurs yeux.. Leurs yeux tout étonnés, écarquillés, scintillant de joie.

Le pavillon transparent, paressait s'élever vers un ailleurs. Ses portes aussi étaient ouvertes, laissant jaillir une lumière vive, éblouissante, qui semblait provenir à la fois des 4 horizons, des Cieux et du centre même du grand cristal.

Ce dôme érigé par la vertu d'Etres aux grands cœurs, était comme une ouverture, une communion, une union entre le Ciel et la Terre. Une autre dimension...

Quel lieu étrange et pénétrant, formé de 14 pans de forme hexagonale.

Les deux petits canetons osèrent s'aventurer dans ce halo de Lumière, au cœur même du pavillon de cristal, qui paressait vivant.

Quelle est cette paix, cette légèreté, ce bonheur, cette joie ressentie et retrouvée, se demandèrent-ils ? Ils avaient l'impression de flotter dans cette Lumière Immaculée. Est-ce le Paradis ? Oui, c'était certainement cela le Paradis !

Mais voici que, un autre petit canard arrive tout aussi émerveillé, puis un 4ème et un 5ème ; Celui-là était plus grand que nous. Incroyable, nous voici 10 à présent, puis 30 et enfin 40, 42 !

42 ! Pas possible. 42 canards de tout âge, venant de toutes directions. Venaient-ils eux aussi chercher la plume magique qui fait grandir ? En effet, tous venaient ici pour s'efforcer de trouver cette plume miraculeuse. Mais qui la trouverait ?

Alors on parle, on cherche, on s'active, on échange, on se pose milles questions, on analyse. On mange de temps en temps. Tout est succulent et on se remet au travail. Toute chose semble contenir en ce lieu un doux parfum d'amour. On se sent tous pénétrés par de vives émotions, par une Energie fraîche, sublime, par une grande et vive Lumière. On se demande alors, où le Suprême et Vénéré Grand Canard Blanc aux plumes consacrées de Lumière d'Or, pouvait bien se cacher. Car tous, comme un seul, ressentaient sa Présence, sa protection, le sentiment d'être en communion avec Lui. Tous se sentaient enveloppés par ses grandes ailes d'Amour. Oui, c'était bien une communion solennelle qui nous sublimait au plus profond de nos âmes. La communion du jour de Pâques. Une alliance entre Lui et nous. Il était bien là...

Il nous a béni par son Energie Infinie, a ouvert nos cœurs, a fait couler les larmes de nos yeux pour nous éveiller et faire jaillir les perles de lumière de notre conscience cognitive et nous nous sentons tous, étonnement grandis.

Chacun avait trouvé au fond de lui, caché dans un coin de son cœur, le miracle de la plume magique.

Voici un premier pas de franchi, mais un pas de géant, de grand, dans la concorde universelle. Et tous repartent chez eux, avec cette nouvelle force, plus unis que jamais. Avec cette même conviction, qu'Il Est toujours avec nous. Avec ce même désir de vouloir continuer de grandir, de faire connaître cette bonne nouvelle, d'insuffler cette même volonté et cette vérité à tous : « que grandir dans sa conscience est le chemin qui nous mène au Paradis, que chacun possède en lui le secret de la plume magique et qu'il peut la retrouver ». Cette plume magique, est la clé du Dharma qui ouvre toutes les portes, pour s'envoler toujours plus haut et pour atteindre le Royaume d'Amour Eternel, du Suprême et Vénéré Grand Maître aux ailes consacrées de Lumière d'Or.

Chacun sait à présent, qu'Il Est, Lui, omniscient, omnipotent, omniprésent.

Et comme un Seul nous disons et telle est notre devise : « Tous pour Un, Un pour tous ».

Nous Lui rendons tous nos hommages.

LUONG Huê Hoà.

Un Pas Pour Grandir

Si les murs du centre d'Amphion pouvaient s'exprimer, ils vous parleraient de leur patience. Ils vous diraient que depuis 1988, ils n'avaient plus eu la joie de voir se réunir les amis pratiquants de France.

Tout change, tout arrive... Un pas pour grandir.

2003, Amphion, samedi 19 avril, le soleil était au zénith, un week-end prometteur s'annonçait.

Le comité de France a organisé une rencontre pour Pâques, un premier pas, sans la présence de Maître TAM.

Appréhension, souhait pour certains, curiosité pour d'autres ou retrouvailles, les avis étaient partagés pour cette réunion peu habituelle. Pourtant, étonnement, 42 personnes, venues des 4 coins de la France, d'Allemagne et d'Angleterre se sont donnés rendez-vous pour se retrouver et échanger.

En découvrant le centre, baigné dans l'Energie si intense, tout le monde se sent immédiatement très heureux, puis, tombe en admiration devant une nouvelle construction. En effet, le centre QUI-THUC avait revêtu un second habit de lumière. Une véranda majestueuse s'était greffée aux murs de la villa pour accueillir les amis pratiquants, un lieu féérique, d'ouverture et de communion.

C'est avec une grande émotion que les amis pratiquants découvraient ce petit paradis de cristal, lumineux et apaisant.

Depuis l'ouverture du centre d'Amphion en 1986, notre Maître avait déjà souhaité la création de cette véranda. Grâce à ce vœu, à son Infinie Patience, grâce aux grands cœurs généreux de deux amis pratiquants de Monaco, Ai-Tuyet et Thuong, ce vœu s'est enfin réalisé.

Chacun ressentait dans son principe conscient, la valeur de cette véranda et ce qu'elle représentait, à savoir le symbole de l'Amour, de la Joie, de l'Unification. C'était un honneur qui nous était fait, un cadeau du Ciel, une bénédiction, un don du Cœur.

Après les retrouvailles et l'accueil chaleureux de Dominique SANTELLI et de sa famille, chacun trouvait ses marques, prenait possession des lieux et s'installait tranquillement. Tout se déroulait dans le calme et la sérénité, selon la Volonté Divine.

Le premier repas. Un repas magique, servi avec dévouement, gentillesse et amour. Un repas magistral. Tout le monde savourait ces mets délicieux, préparés avec générosité. Chaque aliment avait un parfum d'amour grâce à la Vertu de Service des amis pratiquants d'Amphion. Nous étions des princes à la table de DIEU.

Le soir venu, nous nous réunissions dans la salle de méditation pour découvrir le programme et donner nos premières impressions. Et devinez quels furent les deux centres d'intérêt ? La véranda bien sûr et le bonheur de se retrouver tous ensemble dans notre centre.

Avec le même élan de cœur, les amis pratiquants retrouvaient ou découvraient avec un grand bonheur le centre d'Amphion et la Vraie Famille VÔ-VI. Un centre un peu oublié qui attendait patiemment le retour de nos âmes.

L'Energie qui enveloppait tout le centre d'Amphion, revivifiait nos cœurs.

Dimanche 20 avril. La journée promettait d'être belle et annonçait un programme chargé. Chacun attendait avec impatience ces échanges ; un moment unique et rare de se retrouver, d'analyser et de grandir. Après une heure de méditation, vint le temps de discuter et d'approfondir le L.E.D. Weekly. Enfin le thème donné par notre Maître était abordé, à savoir : « Pratiquer pour sauver l'humanité, sans la Présence Physique de notre Maître ».

Les échanges étaient vivants, dynamiques, plein de promesses, avec un soupçon d'inquiétude face à la prise de conscience d'une si grande responsabilité, face à notre propre responsabilité. Comme l'a déjà dit notre Maître : « ce n'est pas facile de travailler pour DIEU ».

Tout le monde parlait avec son cœur, spontanément, sincèrement. Une ambiance chaleureuse imprégnait la salle. Tous ressentaient l'Energie et la Présence de notre Cher Maître, un bonheur et une joie indescriptible, d'une force rare.

Il était bien là, présent parmi nous.

Elle était là aussi, la Vraie Famille VÔ-VI, unie, reliée par l'Amour Véritable, incommensurable, de notre Maître Bien-Aimé et du Monde d'En Haut.

Chaque seconde était savoureuse, riche de partage, de savoir, d'apprentissage. Tous vivaient pleinement ces moments précieux, baignés dans une atmosphère pure et légère. Ce fut une journée exceptionnelle.

Lundi 21 avril. La matinée de clôture est annoncée et tout le monde donne ses impressions. Matinée inoubliable, riche d'émotions, où les amis pratiquants échangèrent avec le cœur grand ouvert. C'était un moment solennel, inestimable.

Les pratiquants émus ne pouvaient retenir leurs larmes, des larmes vives, vraies, des larmes de joie, telles des gouttelettes d'or provenant du trésor de leur conscience spirituelle.

Voici quelques une des réflexions spontanées des participants à ce « séminaire » lors de cette matinée si émouvante :

- Une nouvelle pratiquante : « Ce sont les deux jours les plus merveilleux que j'ai vécu ».
- Un non pratiquant : « Les gens ont beaucoup de foi et de sincérité. Je peux avoir confiance en ce groupe. Je suis heureux de voir dans cette vie, qu'il y a encore des gens qui ont un bon cœur ».
- Une pratiquante : « C'est la première fois que je viens au centre d'Amphion, il y a beaucoup d'énergie et de sérénité. Je n'ai jamais rencontré d'endroit aussi chaleureux. C'est incomparable ».
- Un pratiquant : « Au début, je pensais qu'une journée et demie, c'était trop court, mais finalement c'est comme un apprentissage de plusieurs années ».

- Un autre de dire : « Je retrouve une vraie famille, c'est important pour moi ».
 - D'autres encore ont parlé de partage, de communion, d'un cadeau précieux, d'un week-end exceptionnel, unique, que nul n'oubliera, qui restera gravé au plus profond du Cœur, d'un séminaire incomparable, d'un premier pas et du sentiment d'avoir grandi ».
 - Un petit clin d'œil d'une pratiquante : « Je trouve que Dominique SANTELLI est devenu un beau gosse ».
 - Une autre de répondre : « Moi je ne trouve pas qu'il soit beau gosse quand il n'est pas rasé ».
- Voilà un avis partagé à 50/50.

Ce sont là, des paroles encourageantes pour se construire et faire briller la flamme VÔ-VI de plus en plus dans l'avenir.

Cette rencontre fut une véritable réussite, un franc succès.

C'est le miracle VÔ-VI.

Dominique, Farida, Aïssa, Safra et les habitants du centre, ont œuvré dans un esprit de sacrifice et de service.

Tout le monde a remercié pleinement Maître TAM, le Monde En Haut pour avoir donné cette belle opportunité, remercié le comité d'organisation de France, le centre QUI THUC et ses habitants pour leur gentillesse, tous leurs bons soins et la bonne nourriture.

Chacun prenait conscience de la chance exceptionnelle qu'il avait, d'œuvrer pour le futur, d'aider à sauver l'humanité et qu'il fallait se prendre en main pour avancer et grandir.

Bao a annoncé la clôture de cette rencontre en apportant ces quelques paroles : « Le comité n'avait pas espéré autant de monde. C'est un effort de chacun, l'œuvre de Dieu. Père travaille pour nous. C'est un miracle. Nous étions 42 et tout s'est parfaitement arrangé. Chacun connaît son avenir sans notre Maître et aujourd'hui on l'a vécu. C'est une grande expérience ».

Tout le monde est reparti riche d'enseignement, enveloppé d'un Grand Amour Spirituel, en attendant impatiemment une nouvelle rencontre.

Père a semé les premières graines et récolté les premiers fruits. Cette rencontre phare, nous a donné des ailes pour persévérer dans notre pratique, pour devenir plus uni et plus fort dans le futur afin de venir en aide à l'humanité. C'est la grande œuvre de DIEU, de notre Maître et c'est l'œuvre du VÔ-VI et la responsabilité de chacun.

Sur le chemin du retour, sur un journal il était écrit : « Pâques, une histoire de passage de vie à l'autre. Une invitation à se libérer... »

Il n'y a jamais de hasard, c'est aussi ça le miracle de DIEU.

Merci encore pour cette belle véranda et pour tout ce qu'elle apporte.
Merci pour la contribution de chacun.

Merci aux amis pratiquants d'Amphion pour leur vertu de service.
Merci au comité d'organisation pour avoir eu le courage de se lancer dans cette aventure.

Merci plus que tout à Père pour cette belle opportunité, pour cette chance, pour le cadeau de sa Présence et pour ce baptême d'Energie. Merci de nous avoir fait grandir et de nous avoir offert tant de bonheur ainsi que pour la part de trésor que chacun emporte avec lui au plus profond de son cœur.

Ce sera un souvenir indélébile.

FLASH INFO

D'après les nouvelles de dernières minutes, nous apprenons que Père était très touché, très ému et très heureux de cette rencontre. Il nous donne un prochain rendez-vous à Noël. Noël qui est la fête qui réunit la famille, où tous les rêves sont permis, où tous les miracles peuvent se produire.

Nous rendons tous nos hommages à Père et Lui témoignons toute notre reconnaissance et notre amour.

Nam Mô A Di Đà Phât.

Un reportage signé Triêt et Hoà.
